

Nazwóń Dłonością

Dziennik WK Polskiej Partii Socjalistycznej Dolnego Śląska

Włochy przestały być monarchią W dniu dzisiejszym król Humberto opuszcza kraj

RZYM (PAP). Włoskie ministerstwo spraw wewnętrznych podało do wiadomości, iż 54% głosów w referendum wypowiedziało się za ustrojem republikańskim. Wicepremier Nenni oświadczył, że król Humberto w sobotę opuści Włochy. Królowa Maria z dziećmi w środę wieczór udała się samolotem do Neapolu.

Na konferencji prasowej premier de Gasperi powiedział, że po ogłoszeniu ostatecznych wyników referendum przez sąd najwyższy, król Humbert przekaze swoje uprawnienia głowie państwa, która stał się automatycznie sam premier. Gośność ta będzie on piastował aż do 25 czerwca, w którym to dniu zbierze się Zgromadzenie

Konstytucyjne, by dokonać wyboru tymczasowego prezydenta. Jako kandydatów wymieniają ministra spraw wewnętrznych Romite i b. premiera, 86-letniego Vittorio Orlando.

Rząd zwrócił się do wszystkich przywódców partyjnych z prośbą o utrzymanie spokoju i nie urządzania demonstracji. Mimo to w fabrykach i na placu Katedralnym w Mediolanie odbyły się zebrania robotników, którzy dawali spontaniczny wyraz swemu zadowoleniu z wyników referendum.

Włoskie ministerstwo spraw wewnętrznych podało wyniki w 34.046 okręgach wy-

borczych. Partia chrześcijańsko-demokratyczna otrzymała 7.866.864 głosy, czyli 35,4%, socjaliści — 4.606.509, czyli 24,7%, komuniści — 4.204.741, czyli 18,7%, partia qualunquistów (reakcjonistów) — 1.164.152, czyli 5,2% głosów.

RZYM (PAP). Dzienniki wieczorne ukazały się z wielkimi nagłówkami „Republika we Włoszech”. Po audyencji u króla Humberto, premier włoski de Gasperi zwołał posiedzenie gabinetu. W kolach rządowych twierdzą, iż przed opuszczeniem kraju, król Humberto, który zamierza udać się do Egiptu lub Portugalii, zwrócił się z ordżem pożegnaniałemu do narodu włoskiego.

Do sprawdzenia spisów wyborczych pozostało zaledwie kilka dni. Każdy obywatel jest obowiązany sprawdzić w swojej komisji obwodowej, czy on sam, czy rodzina jego i najbliżsi sąsiedzi figurują w spisach. Prowadzący meldunki winni sprawdzić czy wszyscy lokatory, figurują w spisach i czy są skreśleni ze spisów ci, którzy wyjechałi. Komisje obwodowe pracują codziennie, w niedzielę i święta, z rana i popołudniu.

WYKRYCIE ARMII REAKCYONISTÓW JUGOSŁAWIANSKICH W NIEMIECZCH

LONDYN (PAP). Jak donosi agencja Reutersa, brytyjskie kolea wojskowe w Wupper-tal ujawniły, iż władze wojskowe wykryły na wpół tajną „królewską armię jugosłowiańską”, która odbywała ćwiczenia i zbierała się w brytyjskiej strefie okupacyjnej Niemiec. Władze nakazały rozwiązanie tej armii. Żołnierze mają zdjąć mundury, a generałowie i oficerowie — przerwać kontakt z podwładnymi. Armia ta sprzeciwiała się reparaacji do Jugosławii. Tajny wywiad brytyjski, ściśle śledzący jej działalność, posiada dowody stwierdzające, że jej członkowie gromadzili znaczną ilość broni. Broń była sprowadzana z Belgii przez amerykańską strefę okupacyjną.

Na czele „armii królewskiej” stał generał Zyrkowič, h. minister jugosłowiański, który miał pod swymi rozkazami 45 generałów, 1500 oficerów i blisko 15.000 żołnierzy. Byli to przeważnie jeńcy wojenni, więźni do niemali przez Niemców.

„RANA” — NOWA NIEMIECKA ORGANIZACJA PODZIEMNA

HERFORD — Niemcy (SAP). Ostatnio brytyjska policja bezpieczeństwa wpadła na ślad nowej podziemnej organizacji niemieckiej i zaarrestowała 35-tu przywódców, z czego większość należała do dawnej Hitler-Jugend. Organizacja ta, o nazwie „Rana” (Radyczna Narodowa), stworzona została w pierwszym rzędzie dla występowania przeciw brytyjskim wojskom okupacyjnym i jątrzenia ludności, podminowania niemieckiego ruchu młodzieży, uznanego przez rząd wojskowy oraz umieszczenia w tej organizacji swoich szpiegów.

W dniu 13 maja dokonano nagłej rewizji w domach podejrzanych osobników, przy czym okazało się, że członkowie tej organizacji odbywali zebrania, na których omawiano sprawy zarówno cywilne, jak i wojskowe.

Obecnie przed sądem wojskowym w Luneburgu rozpoczęto proces aresztowanych, lecz — wobec tego, że chodzi o bardzo ciężkie oskarżenia — sprawa została skierowana do wyższej instancji sądowej.

»Izwiestia« o zagadnieniu pokoju

MOSKWA (PAP). „Izwiestia” w artykule pt. „Niezwykła rocznica” m. in. pisze:

„Przed miesiącem narody milujące pokój obchodzą pierwszą rocznicę zwycięstwa nad szmerliwym wrogiem wolności, niepodległości i postępu — Niemcami faszystowskimi. Bezwarunkowa kapitulacja Niemiec 8 maja 1945 r. przegięła do historii jako epokowe wydarzenie, klące ciekającym walkom narodów milujących pokój, walkom, które wymagały niezmiernych ofiar i wyrzeczeń, przeciwko zakusom literatury zaprowadzenia nad światem. Działają narody świata obchodzą inną datę, ściśle związaną z tym zwycięstwem — pierwszą rocznicę podpisania deklaracji o Ręce Niemiec i przeciw władzy przez rządy czterech mocarstw sprzymierzonych: Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Francji. Deklaracja ta była pierwszym dokumentem, zawierającym warunki pokojowe dla Europy, w którym stwierdzono, że zwycięskie narody po obaleniu wroga natychmiast przystępują do realizowania zadań niemniej ważnych — mianowicie do konsolidacji całego zwycięstwa w celu niedopuszczenia do smarowienia ogniska agresji w Europie.

Deklaracja z 5 czerwca 1945 r. została oparta na zasadach uzgodnionych przez mocarstwa sojusznice jeszcze przed zakończeniem wojny na konferencji krakowskiej w lutym 1945 r.

Komunikat wydany po konferencji stwierdzał, że głównym celem państw sprzymierzonych jest zniszczenie militarystyki niemieckiej i historycznemu oraz uzyskanie gwarancji, że Niemcy nigdy więcej nie będą w stanie zakłócić pokoju całego świata. Komunikat ten głosił, że dopiero wykaranie wszelkich pozostałości literatury i militarystyki naród niemiecki będzie mógł zająć miejsce wśród rodzin Narodów Zjednoczonych. Odpowiedzialność za wykorzenie historyczny i militarystyki wzięły na siebie państwa sprzymierzone, które oświadczyły w deklaracji z dnia 5 czerwca, że przejmują władzę narodową w Niemczech. Deklaracja stanowiąca uwagą zobowiązania wszystkich sygnatariuszy, przyjęte w obliczu całego świata, niedopuszczania do ponownej agresji Niemiec.

Doceniamy znaczenie tego historycznego aktu

TYMCZASOWY ZASTĘPCA STETTINIUSA W ONZ HERSCHELL JOHNSON

WASZYNGTON (SAP). Prezydent Truman przyjął rezygnację Stettiniusa ze stanowiska podsekretarza stanu i przedstawiciela Stanów Zjednoczonych w ONZ. Do czasu objęcia tego stanowiska przez następcę Stettiniusa, dotychczasowe jego funkcje pełnić będzie Herschell Johnson, b. minister i radca ambasady Stanów Zjednoczonych w Londynie.

Program święta Ludowego w dniu 9. czerwca 1946

- Godz. 9: Zbiórka na Psm Polu (wyłot ul. Marsz. Stalina za mostem).
 - 10: Msza Polowa i poświęcenie sztandaru Wojewódzkiego Zarządu Stronnictwa Ludowego.
 - 11: Przedmowa.
 - 12: Defilada — ul. Marszałka Stalina.
 - 15: Udział w Świącie Kultury — Hala Ludowa.
- ZABAWA LUDOWA — Hala Ludowa.

zwycięskich państw, narody Związku Radzieckiego z dumą wspominają, że wzięły tak wielki udział w walce z Niemcami hitlerowskimi. Jest więc rzeczą zupełnie naturalną, że w budowie pokoju oraz w dziele stworzenia gwarancji bezpieczeństwa w świecie powoływani narody Związku Radzieckiego są powołane do odegrania roli proporcjonalnej do ich wkładu do walki z agresją.

W przeszłości roku, który minął od daty podpisania deklaracji, dokonano wiele pracy przy realizowaniu jej założeń. Jednakże na drodze do całkowitego wykarzenia faszystów i militarystyki pozostało dopiero pierwsze kroki. Wiele jeszcze pozostaje do zrobienia, by całkowicie wcielić w życie te zasady. Demilitaryzacja i denazyfikacja Niemiec nadal pozostają zagadnieniami najistotniejszymi. Nie więc dziwnego, że wszyscy ci, którzy nie są zainteresowani w utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwa, sprzeciwiają się rozwiązaniu tych zagadnień. Zakusom tym musimy przeciwstawić się energicznie narody mi-

lujące pokój, należy bowiem usunąć wszelką możliwość nowej agresji ze strony Niemiec.

Narody świata zapłaciły zbyt drogo cenę za przestępstwa politykę pobłażania wobec agresorów aby pozwolić na kontynuowanie takiej polityki. Wszyscy szerszy obrocy pokoju, a także do nich obłąkami większość ludności, z niepokojem śledzą wysiłki utrzymania pod różnymi pozorami kadr ludzkich i zasobów materialnych Niemiec faszystowskich, które pogrzyżyły świat w omdle katastrofy. Narody milujące pokój, w ciężkiej walce z Niemcami faszystowskimi zdobyły doświadczenie, że arydzystwo nie przychodzi samo przez się, ale że zdobywa się je odbieraniem wysiłkiem. W walce tej, tak samo jak w okresie wojny, głównym czynnikiem siły narodów milujących pokój jest ich ścisła współpraca. Dlatego też w dniu tej wielkopamiętnej rocznicy należy uprzedzić sobie doświadczenia tych wielkich walk, które zostały ukoronowane zwycięstwem o znaczeniu dziejowym.

Medycy zapraszają hutników z Wałbrzycha

Koło Medyków i Kojo Medyków Weterynaryjnych we Wrocławiu wysłało do Rady Zakładowej Robotników Huty szkła w Wałbrzychu telegram treści następującej:

Zarząd Koła Medyków Weterynaryjnych i Zarząd Koła Medyków Uniwersyteckiego we Wrocławiu zaprasza serdecznie przedstawicieli Zalogi Fabrycznej huty szkła Płaskowa Góra — Wałbrzych na Reprezentacyjny Bal Medyków i Medyków Weterynaryjnych, który odbędzie się w czasie inauguracji Uniwers-

ytetu i Politechniki w ramach Dni Kultury i Szukli dnia 10 czerwca w salach Hotelu „Poniań” przy ul. Ogrodowej. Początek o godz. 21.

Liższymy, że Ci, którzy przyznali się swą ciężką i olbrzą pracą do budowy naszej uczeni zaszczytą swą obecnością w tak uroczystej chwili.

Zarząd Koła Medyków i Zarząd Koła Medyków Weterynaryjnych

Pan Churchill w roli „prawdziwego demokrady”

Hiszpania — Churchill'owskie Eldorado

LONDYN (PAP). — W dyskusji nad expose ministra spraw zagranicznych Bevana zabrał głos przywódca opozycji Winston Churchill, który oświadczył na początku, że rok, który upłynął od czasu zakończenia wojny z Niemcami, został zaciemniony załamaniem się, czy też zahamowaniem porozumienia i współpracy trzech wielkich mocarstw oraz obniżeniem brytyjskich wpływów i znaczenia na świecie. Churchill za ten stan rzeczy nie czyni odpowiedzialnym wyłącznie ministra Bevana, który — jego zdaniem — oddał szerokie wybitny uslug sprawie pokoju. Churchill jest przeciwnikiem partii socjalistycznej, ale przyznaje jej zasługi związane ze stosunkiem partii do komunistów. W tym miejscu dochodzi do ostrej wymiany zdań pomiędzy Churchilliem a postem komunistycznym Gallagher, który zarzeka Churchillowi posługiwania się zmyślonymi faktami przy ocenie stanowiska komunistów angielskich w pierwszym okresie wojny.

Drugi incydent, tym razem z premierem Atlee i z postami z Partii Pracy wywołują zarzuty Churchillia, jakie stawia rządowi, że nie dość blisko współpracuje z opozycją, czego przykładem jest np. sprawa rewizji traktatu anglo-greckiego. Postawie Partii Pracy przypominają Churchillowi sprawę Monachium, zdecydowaną jednostronnie przez konserwatystów z Chamberlainem na czele. Churchill chwali natomiast rząd za politykę wobec Grecji. Służność tej polityki — zdaniem Churchillia — podkreśla wybór w marcu br., które „były zwycięstwem z wszystkich dotychczasowych w Grecji lub w jakimkolwiek państwie bałkańskim. Dowódcą tego wyrobnie, że mieliśmy służność, interwencję wyrażoną. Nie mieliśmy nigdy zamiaru ani ochoty mieszania się w sprawy greckie z wyjątkiem tego, co było konieczne, aby umożliwić narodowi greckiemu swobodną decyzję co do formy i charakteru ich własnego rządu po zwycięstwie

jeńnym i niemieckiej okupacji. Mam nadzieję, że wojska nasze będą mogły powrócić do domu możliwie najszybciej po plebiscycie i sądze, że naród grecki okaże im serdeczną wdzięczność.”

O Hiszpanii Churchill powiedział: „Rząd brytyjski okazał rozbawek powściągliwość, albo przynajmniej wybitny brak zapału, wstrzymując się od mieszania się w wewnętrzne sprawy tego państwa.

Zaden z nas nie lubi reżimu Franco, ja osobliwie również go nie lubię, jak nie lubię obecnego rządu brytyjskiego, ale pomiędzy niulu-bieniem rządu a próbą wywołania w kraju wojny domowej zachodzi bardzo wielka różnica. Powiedziałem, że każdy naród ma taki rząd, na jaki zasłużył. Najwidoczniej to nie odnosi się do Wielkiej Brytanii. Zdaje mi się, że było bardzo lekkomyślne ze strony ostatniego rządu francuskiego przybrać tak agresywną postawę wobec Hiszpanii. Hiszpanie są narodem dumnym i ponurym i mają dobrą pamięć. Nie zapomnieli Napoleona, choć żył 130 lat temu. Poza tym mieli wojnę domową, która ich kosztowała milion ludzi. Trudno sobie wyobrazić coś głośniejszego niż mówić Hiszpanom, aby starali się obalić gen. Franco, twierdząc jednocześnie, że nie będzie wojskowej interwencji państw sprzymierzonych. Churchill określa interwencję polską, jako niedorzeczną, podnosi swobodę Hiszpanii pod reakcyjnymi rządami gen. Franco, przeciwistawiając je stosunkom, jakie panowały w Polsce. Wyśmiał obecną propozycję, aby wszystkie narody zjednoczone zerwały stosunki z Hiszpanią. Fanje obecnie moda na pewne propozycje, które należy zbadać. Ucisk podchodzący od lewicy nazywa się postępek, ale opór prawicy jest reakcją; wszystkie kroki należy uważać się za dobre, wszystkie wstecz — są złe. Te zasady wymagają — moim zdaniem — poddania od czasu do czasu kontroli inteligencji. Nie byłem zwolennikiem dopuszczenia obecnego

rzędu hiszpańskiego do ONZ. Wywołałoby to ogólną obrzęę Zgromadzenia, od którego dużo zależy. Pomysł, aby wszystkie kraje miały dozwolac swych ambasadorów z Hiszpanii, może wprowadzić nam w upominaniu i wpływaniu na Franco, drogę porażki dyplomatycznej i przez to w przygotowaniu warunków dla lepszych czasów w Hiszpanii.

Co ma nastąpić po odwołaniu ambasadorów? Nas handel z Hiszpanią jest bardzo cenny. Otrzymujemy z Hiszpanii wiele rozmaitych artykułów, począwszy od rudy żelaznej, a kończąc na pomarańczach. Będziemy musieli podtrzymać ten handel.

Przypuszczam, że kiedy wycofamy naszych ambasadorów, będziemy musieli mieć konsuluś handlowych, a to znaleźć jakiś inny sposób, aby utrzymać kontakt z jednym z najstarszych i najmniejszą agresywnych narodów w Europie. Przypuszczam, że wtedy trzeba będzie wprowadzić rodzaj dyplomatycznej czarnej giełdy.”

Churchill zajął krytyczne stanowisko wobec jednolitej decyzji ministrów spraw zagranicznych w Paryżu, potwierdzającej przyznanie austriackiego Tyrolu Włochom. „Nie jest rzeczą logiczną — powiedział Churchill — stosować inne kryterium w geograficznie w Trzecie i Krainie Tyrolskiej, a inne w Tyrolu. Rząd radziecki jest bardziej logiczny. Jest on skłonny zignorować kryteria etnograficzne w obu wypadkach. Sądze, że moglibyśmy spróbować dorwać w tym wypadku symetrii jego myśli. Brytyjski rząd koalicyjny w czasie wojny nie pozwolił żadnej decyzji, sprzeciwiającej się przyznaniu południowego Tyrolu Austrii. Nie było sporu pomiędzy Anglią i Austrią. Każda zasada liberalna, którą wyznawala Anglia, była argumentem przeciwko przyznaniu Tyrolu do Włoch wbrew

Partie demokratyczne żądają zniesienia świadczeń rzeczowych

WARSAWA (PAP). Stronnictwa demokratyczne wystąpiły do Rządu Jedności Narodowej z żądaniem zniesienia świadczeń rzeczowych. Uchwala w tej sprawie Naczelny Komitet Wykonawczy Stronnictwa Ludowego głosi: „Wobec postępującej odbudowy gospodarczej kraju, osłabniętej dzięki polityce Krajowej Rady Narodowej i wysiłkom Rządu, w celu przyspieszenia odbudowy gospodarczej wsi, w wyniku życzliwych szerokośmiakich chłopskich i uchwalił Kongres Stronnictwa Ludowego, Naczelny Komitet Wykonawczy Stronnictwa Ludowego postanowił wystąpić z inicjatywą do Rządu o zwolnienie chłopów matolnionych i średnioludnych od obowiązków świadczeń rzeczowych”.

Publikując powyższą uchwałę Naczelny Komitet Wykonawczy, organ Stronnictwa „Dziennik Ludowy” pisze: „Stronnictwo Ludowe stało zawsze na stanowisku, że świadczenia rzeczowe były koniecznością. Stronnictwo Ludowe prowadziło szeroko zakrojoną akcję propagandową, aby wiesi odstawia świadczenia w 100 procentach. Obecnie nie ma potrzeby utrzymania świadczeń rzeczowych w dotychczasowych rozmiarach, dlatego też, Stronnictwo Ludowe wystąpiło z inicjatywą zniesienia świadczeń i zastąpienia ich innymi formami gospodarki, jak wprowadzenie Państwowego Monopolu Żywnościowego i reglamentowania handlu ziemiopłodami. Monopol Żywnościowy zapewnił rolnikom stałą cenę w ciągu całego roku i uwolnił biednych od wyzysku kapitału.”

Występując z żądaniem zniesienia świadczeń rzeczowych, Stronnictwo Ludowe brało w obronę szerokie masy chłopskie, szczególnie te najuboższe, dla których kontyngenty były bardzo wielkim ciężarem. Masy te, mając zaufanie do polityki swej partii, na kongresie Stronnictwa wypowiedziały się wyraźnie za czasowym utrzymaniem świadczeń rzeczowych, ale tylko do momentu, w którym przestaje być ono koniecznością. Obecnie ta chwila nadeszła. Inicjatywa Stronnictwa Ludowego spotkała się z życzliwym przyjęciem Rządu. Minister Przemysłu ob. Minc zapowiedział niedawno, że już w bieżącym roku świadczenia rzeczowe zostaną poważnie ograniczone.”

Również Polska Partia Robotnicza na swym plenum Komitetu Centralnego powiedziała w dniu 26 czerwca uchwałę, w której stwierdza, że system świadczeń rzeczowych był zawsze wadliwy przez PPR za wynikający z warunków wojennych i trudności okresu powojennego i z nacjonalizacji, że obecnie nie należy dłużej przetrzymywać go w systemie gospodarki polskiej, opartej na świadczeniach rzeczowych, do normalnych stosunków między miastem i wsią, opartych o wymianę produktów rolniczych na produkty przemysłowe w drodze obrotów handlowych.

Podkreślając w dalszym ciągu, że zniesienie kontyngentu stało się możliwym w chwili wstąpienia do produkcji przemysłowej w kraju oraz przez wzrost importu artykułów żywnościowych ze Związku Radzieckiego i UNRRA, Komitet Centralny Polskiej Partii Robotniczej poleca ministrom popierającym w porozumieniu z ministrami z SL, PPS i SD zgłoszenie na Radzie Ministrów wniosek o całkowite zniesienie systemu świadczeń rzeczowych.

W dalszym ciągu uchwały KC PPR żąda utrzymania systemu kartkowego dla ludności pracującej miast, przy niezmienieniu państwowych cenach artykułów żywnościowych i przemysłowych ich przydziałach.

Reasumując uchwałę stwierdza, że fakt, iż w rok po wojnie nie było zostawiono ograniczenia w świadczeniach systemu kontyngentowego, świadczy o słuszności polityki gospodarczej obozu demokracji polskiej, opartej o sojusz robotniczo - chłopski, objadający o interesy chłopca i robotnika.

Komentując odnośną uchwałę Komitetu Centralnego PPR, organ tego Stronnictwa „Głos

W kilku wieściach

Międzynarodowy Kongres amatorów pięciarczy postanowił wykluczyć zapasników niemieckich i japońskich od udziału w swej organizacji. Międzynarodowy Kongres olimpijski, który odbędzie się w Lozannie we wrześniu, zdecydował, czy przedstawiciele Włoch i Austrii będą dopuszczalni do członkostwa.

Minister rolnicwa Williams zapowiedział, że na okres zimowy — od października — będą obowiązywały w W. Brytanii znacząco ograniczone w spożyciu mięs w przeciwieństwie do wojny i dobru. Ograniczenia będą wynosiły nawet do 40 i 50% obecnego stanu spożycia.

Sekretarz stanu za sprawę Żelazki, James Forrestal, wydał wszystkim stajom morskim rozkaz przeprowadzenia rekrutacji byłych marynarzy na wypadek gwałtownego strajku.

W Londynie, w najbliższej tajemnicy, odbywają się narady anglo-amerykańskie oraz francusko-holenderskie w sprawie eksploatacji karczunku. Według opinii osób dobre poinformowanych, rezultatem tych obrad ma być znaczna zwyżka cen karczunku.

Portugalia zgodziła się na oddanie do dyspozycji na okres 18 miesięcy W. Brytanii i Ameryce dwóch bazy lotniczych i morskich na Azorach. Bazy te mają ułatwić uzdymać wojsk okupacyjnych w Niemczech i Japonii. Alianci dysponowali nimi w czasie wojny.

We włoskim ministerstwie spraw wewnętrznych panuje przekonanie, że z chwilą ogłoszenia pierwszych wyników wyborów mogą nastąpić zwałowne zaburzenia. Odpowiednie zarządzenia zostały wydane.

Rząd francuski zwrócił się do rządów St. Zjednoczonych i W. Brytanii o przypomnienie rządowi Sjamu, że Sjam dotąd nie zwrócił Francji przysługę Larose i Camboge, zabranych Francji w czasie wojny przy pomocy Japonii. Rząd francuski stwierdza równocześnie, że wojska francuskie tylko przez 3 godziny były na terenie Sjamu.

Z Iranu donoszą, że przedstawiciel rządu w Teheranie potwierdził rozpoczęcie walk pomiędzy Kurdami a wojskami rządowymi. Stwierdził on, że wojska rządowe zachowują postawę obronną. Walki rozpoczęły się kolo miejscowości Barze na południe od Tebruzu.

Ludu” oznacza, że zniesienie obowiązkowych kontyngentów na wsi posiadać będzie olbrzymie znaczenie gospodarcze, jako poważny krok naprzód na drodze do pełnej normalizacji gospodarczej w kraju, — i politycznie, gdyż żądanie ono jeszcze raz klam reakcyjnej propagandzie na temat rzekomych planów stronnictw robotniczych całkowitego skrepienia gospodarki chłopskiej.

Podkreślając, że na zniesienie kontyngentów powstała nam dzisiaj przede wszystkim wzrost naszej produkcji przemysłowej oraz pomoc uzyskana w Moskwie, „Głos Ludu” mówi: „Za 30 miliardów złotych towarów rzucimy na wieś w tym roku. Tych 50 miliardów pozwolą nam kupić od chłopca zboże, które dotychczas musieliśmy ścięgać w drodze dostaw obowiązkowych. Aby nadal utrzymać bez przerwy zapotrzebowanie kartkowe ludności pracującej, trzeba mieć żywność na przetrzymanie okresu przejściowego.

Wielkie przygotowania do procesu Greisera w Poznaniu

POZNAŃ (SAP). W auli uniwersyteckiej, w której, jak wiadomo, odbędzie się proces Greisera, przeprowadza się prace budowlane pod kierownictwem inż. Kirkina. Przed wszystkim montuje się kolosalne podium. Z prawej strony montuje się ławę dla oskarżonego i jego obrońców. Greiser będzie dostarczony na podwórzu uniwersyteckim autem, przyprowadzony schodkami bocznymi do specjalnej celi, z której się będzie mógł komunikować ze swym obrońcą, a stamtąd będzie miał bezpośredni dostęp na salę rozpraw.

Niezależnie od tego, w kuluarach auli przygotowuje się specjalne pomieszczenia dla sędziów i początkami dla świadków.

Najbardziej skomplikowane są roboty przeprowadzane przez Polskie Radio w

związku z instalacją głośniową dla transmisji i tłumaczenia przebiegu procesu. Przed ławami trybunału i prokuratorów oraz obrońców zostaną umieszczone mikrofony, od których pójda specjalne kable do kabinek, w których tłumacze będą tłumaczyć przemówienia na języki: angielski, rosyjski i francuski. Kabiny te będą połączone z kłoi z stolami sprawozdawców, którzy natożycywi na uszy słuchawki, będą mogli przysłuchiwać się rozprawie w odpowiednim języku.

Umieszczony przy ławie oskarżonego mikrofon będzie wzmocniał kilkakrotnie jego odpowiedzi przed głośnik, tak że słowa jego będą przez wszystkich dokładnie słyszane. Tłumacze w kabinach przetłumaczą je na język polski lub inny.

Niezależnie od tłumaczy, cały przebieg procesu będzie nagrany na płyty, a niektóre jego fragmenty będą transmitowane. Na potrzeby dziennikarzy instaluje się w hallu cały szereg kabiny telefonicznych, z których dziennikarze przy współdziałaniu Ministerstwa Poczt i Telegrafów będą mogli otrzymać natychmiastowe połączenia ze wszystkimi ośrodkami kraju.

Publiczność, która dopuści się do procesu, w ilości 1000 osób, będzie rozlokowana na balkonie. Miejsca w auli rezerwuje się dla przedstawicieli władz. Pierwsze rzędy krzesel zostaną usunięte, na ich miejsce ustawione będą stoły dla sprawozdawców prasowych. Na proces w charakterze sprawozdawców dopuszczonych zostanie 80 dziennikarzy, przy czym spodziewany jest liczny udział dziennikarzy zagranicznych, jak też i trybunale przedstawicieli sądownictwa angielskiego.

Prezydent republikańskiej Hiszpanii pozdrawia polski świat pracy

WARSAWA (SAP). Przedstawiciele KC ZZ na 26 Kongres Francuskich Związków Zawodowych, towarzysze poseł Motyka i poseł Sokorski, przywieźli do Polski pozdrowienia od Diego Martinez Barrio dla polskiego świata pracy następującej treści:

Witam robotniczą klasę Polski, która w sposób jak odważny zdobyła dla swego kraju wolność i niepodległość — pisze Prezydent Barriodziekuje za szczerze poparcie, którego udziela patriotom Hiszpanii.

Z chwilą zakończenia wojny wszystkie narody miały wspólne zadania: położenia kresu tyranii ekonomicznej, politycznej i społecznej klik i zastąpienie jej szczerkami dla praw jednostki, wolności ludu i pokojową organizację świata.

Polska i Hiszpania doświadczone tym samym bólem — nie mogą zapomnieć nauki przeszłości i pewne jest, że przyczynią się swymi wysiłkami do urzeczywistnienia ideałów demokratycznych, będących podstawą szczęścia i sprawiedliwości dla wszystkich.”

Przeciwko skłoniącej rutynie brytyjskiej służby zagranicznej Partia Pracy inicjuje „trust mózgow”

Przywódcą opinii Winston Churchill ma przemawiać w Izbie Gmin 6 czerwca, otwierając dalszy ciąg debat parlamentarnych.

W czasie ostatniej debaty nad sprawą egipską zarysowały się znaczne różnice między Bevinem a Churchillem w ujęciu najważniejszych pewnych aspektów polityki zagranicznej, i — według opinii wielu obserwatorów po obu stronach Izby Gmin — nie zanosi się na zakończenie debaty w dniu 4 czerwca.

W jej phozi daniu swego wielkiego przemówienia Bevin otrzymał doniesienie memorandum: jest to projekt stworzenia „trustu mózgow”, który byłby pomocny przy planowaniu brytyjskiej polityki zagranicznej na dalszą metę. Memorandum to, opracowane przez specjalną podkomisję

w komisji spraw zagranicznych grupy parlamentarnej Partii Pracy, podaje szereg pomysłów zmierzających do zreformowania brytyjskiej służby zagranicznej.

Projektowany „trust mózgow” składałby się ze stałych doradców, równoprawnych z cywilnymi urzędnikami państwowymi. Rekrutowałby się oni z kół, znajdujących się poza obrebnem obecnego składu ministerstwa zagranicznych, aby zapewnili przybyłom wykształceniu i przyczynili się do rozszerzenia horyzontów politycznych.

Rzeczony tego projektu sądzą, że stały personel ministerstwa spraw zagranicznych jest przeciętny i ugina się pod ciężarem rutyny urzędniczej, a — z drugiej strony — przykład innych resortów, zwłaszcza w dzie-

PSL-OWSKI PREZYDENT MIASTA OPOLA otrzymał wotum nieufności

OPOLE (SAP). Miejska Rada Narodowa w wyniku dyskusji nad sprawozdaniem prezydium miasta Opola za prac za ub. rok budżetowy, wyraziła wotum nieufności prezydentowi miasta. Wniosek wyrażający wotum nieufności przeszedł po krótkiej dyskusji większością głosów radnych wszystkich partii przeciwko klubowi PSL.

Szczególnie ostrej krytyce poddane zostały rezultaty gospodarki finansowej zarządu miasta.

dzinin gospodarczej, dostarcza preclendusu, jeżeli chodzi o zaangażowanie sił z zewnątrz na stanowiska doradcze.

Doradcy ci mają się rekrutować, w myśl projektu z ludzi, którzy zdobyli doświadczenie polityczne w wirze ostatnich wydarzeń międzynarodowych i mogą stanowić przeciwwagę przeciw zrutynizowanej karierze typowego polityka, który prosto z uniwersytetu wchodził do gmachu ministerstwa spraw zagranicznych.

Podkomisja, która redagowała memorandum, składa się przeważnie z młodych parlamentarzystów: członków Partii Pracy, którzy czerpią swe doświadczenie stąd, że niedawno brali udział w różnych misjach zagranicznych.

Pan Churchill w roli „prawdziwego” demokraty

Leader opinii angielskiej zmienił w ciągu roku zdanie o sprawie Polski

(Dokończenie ze str. 1)

życzeniem jego mieszkańców, aczkolwiek rząd zwycięził sam chwil, kiedy Włochy znowu zajmą swe miejsce w konkretnie europejskim.

Churchill uznaje znaczenie, jakie posiadają dla Związku Radzieckiego polityczne interesy. Jeśli chodzi o tryb swego wielkiego przemówienia Bevin otrzymał doniesienie memorandum: jest to projekt stworzenia „trustu mózgow”, który byłby pomocny przy planowaniu brytyjskiej polityki zagranicznej na dalszą metę. Memorandum to, opracowane przez specjalną podkomisję

Władzom radzieckimi. Osobiście przywiązuje do niego wielką wagę. Churchill uważa, że 25-letni plan Stanów Zjednoczonych rozbrojenia Niemiec jest doskonały i podkreśla, że ta 25-letnia gwarancja, udzielona przez Stany Zjednoczone Europie, również miałaby wielkie znaczenie dla Związku Radzieckiego. Jest bardzo rzad, że Wielka Brytania popiera projekt Stanów Zjednoczonych.

Z kolei Churchill omawia metody propagandy radzieckiej, które — zdaniem jego — doprowadziły do ochłodzenia sympatii świata angielskiego do ZSRR.

„Dużo ważniejszą rzeczą — zdaniem Churchilla — jest sytuacja europejska. Niechętnie go krytykowano za rzekome przeciwstawianie się radzieckiemu stanowisku w sprawie linii Curzona. „Linia Curzona jest sprawiedliwą granicą radziecką. Twierdziłem, że wolna Polska powinna wskazać rekonstrukcję kosztom Niemiec nad Bałtykiem i na zachodzie władz linii Odry i przesłanie Nysy”. Obecnie jednak Churchill zmienił swe zdanie, wobec tego, że wpływy Związku Radzieckiego sięgają na zachodzie od Bałtyku po Adriatyk.

Zdaniem Churchilla żelazna kurtyna przecina Europę od Bałtyku do Adriatyku. Za tą kurtyną znajduje się mniej więcej 1/4 ludności Europy, co liczący władze Radzieckie, Churchill twierdzi, że ludźmi zamieszkanymi to część Europę kierują politycy radzieccy i oskarża ich o przygotowywanie nowej wojny. Następnie Churchill oświadczył, że rząd radziecki stara się odwiec pertraktacje pokojowe i nie chce dopuścić do współpracy między wschodnią i zachodnią Europą.

Ludność państw bałtyckich została — zdaniem Churchilla — wywyższona przez Niemców i przez Rosjan. Podobno na Pomorzu pozostała załéwóć 1/4 mieszkańców.

Churchill uważa, że socjalistyczny rząd polski, który trzyma w karbach cały naród, odradza więc termin wyborów i nie chce dopuścić obserwatorów państw zachodnich do Polski.

Austria i Węgry są — zdaniem Churchilla — wygodzone i bezsilne.

Przechodząc do sprawy niemieckiej, Churchill oświadczył, że w chwili obecnej powstają 2 państwa niemieckie i jedno jest w radzie i stracie wpływów i organizowane jest na sposób rosyjski. Drugie państwo niemieckie znajduje się pod wpływami demokracji zachodniej. Churchill uważa, że nie można pozabawić Niemców możliwości zarobkowania. Nie można też odbierać chleba dzieciom angielskim, aby utrzymać Niemców przy życiu. W Niemczech nie można panować chaos. Należy omdwie zagadenie niemieckie ze Związkiem Radzieckim. Należy też przeprowadzić redukcję narodu niemieckiego i japońskiego, żeby mogły zająć one należne miejsce wśród wojsk narodów. Nie można odstąpić bez końca traktatów pokojowych z państwami, które skapitulowały. Jeżeli traktaty pokojowe nie będą między sprusznikami uzgodnione, sprawę należy przekazać ONZ.

Po pierwsze, wojnie światowej krytykowano to, że pokój został zawarty dopiero w 7 miesięcy po zakończeniu działań wojennych. Obecnie, mimo że upłynęło już 10 miesięcy, trudno przewidzieć, kiedy zostanie zawarty pokój z Niemcami, Rumuniami, Bułgarią, Austrią i Węgrami, jak również Włochy ciągle jeszcze są w niepewności.

Churchill wyraził nadzieję, że nadchodząca konferencja ministrów spraw zagranicznych w Paryżu da wreszcie konkretne wyniki. Oświadczył on, że należy się spieszyć i nie powtarzać błędów, które zostały popełnione po pierwsze wojnie światowej, kiedy po krótkim okresie surowości względem zwyciężonych, pozwolano im spokojnie się dobrozić. Churchill uważa, że należy pozwolić Niemcom żyć i dać Austrii i Węgram polność. Włochy powinny zająć miejsce w grupie państw europejskich. Wtedy Europa znowu będzie zjednoczona i silna, co zapewni pokój całemu światu. Ukarać winnych Niemców nie należy karać całego narodu niemieckiego.

Światowe znaczenie kultury rosyjskiej

Mnogo już wiele lat od chwili, gdy Zachód „odkrył” kulturę rosyjską w całym jej majestacie.

Gdy Merimee, przewyżniając trudności języka rosyjskiego, zaczął rozumieć niezbadane piękno wiersza Puszkinińskiego, gdy Flaubert czytał Turgeniewowi swe rękopisy, uważnie przysłuchując się jego spostrzeżeniom, gdy Amerykanin Henri James odbywał podróż za Ocean, aby spotkać się z Turgeniewem w Paaryżu — były to jedynie zapowiedzi nadejścia epoki triumfu kultury rosyjskiej; za granicę. Swiutość i siła rosyjskiego geniusza artystycznego, który na przestrzeni wieku XIX zyskiwał na Zachodzie coraz większą ilość zachwyconych zwolenników, w ostatnim trzydziestoleciu tego okresu zaczęły cieszyć się ogólnostanowim uznaniam.

Wpływ literatury rosyjskiej na literaturę Zachodu

Znane są słowa Róży Luksemburg: „Literatura piękna zdobyła dla nas wpał azjatyckiego, despotycznego państwa stanowisko w kulturze światowej, przebiła wznieśliśmy przez czerat mur ohński i zbudowała most między Zachodem a Rosją po to, aby zjawić się tam nie tylko w charakterze uzyskującej, lecz także jako nauczycielka”. Rola pedagogiczna literatury rosyjskiej została uznana równocześnie przez opinie dwóch krajów, które przez czas dłuższy zajmowały sta nowisko czołowe w literaturze światowej. W roku 1886 Melchior de Vogues obwieścił: „Wpływ wielkich pisarzy rosyjskich będzie zbawienym dla naszej wyczerpanej sztuki”. Wkrótce po tym potwierdził to samo wybitny krytyk angielski, M. Arnold, zaznaczając, że pisarze rosyjscy zdobyli światową pierwszeństwo i trwają sławie międzynarodowe. „Jeżeli — pisał on — nowe utwory literackie podtrzymują tę sławę i powiększają ją, będziemy musieli uczyc się języka rosyjskiego”.

Z rzeczywistością nie sposób studiować historii literatury zachodniej za ostatnie siedemdziesiąt pięć lat, jeżeli pominiemy wpływ na nią wywarły przez literaturę rosyjską. Oblicze Maupassant'a byłoby inne bez Turgeniewa, Romain Rollanda bez Tolstoja i Gorkiego, Bernarda Shaw — bez Tolstoja i Cechowa, Tomasza Manna — bez Tolstoja i Dostojewskiego... Bez przykładu i doświadczenia rosyjskiego nie mógł obejść się w okresie na nowożytny młody artysta, który pragnął wyznaczyć wielkie problemy życia, pokazać jednostkę ludzką, współdziałającą ze społeczeństwem, albowiem rosyjski realizm klasyczny znacznie rozszerzył możliwości artystycznego wyraża.

Muzyka i teatr

Znaczenie światowe zdobyła sobie kultura rosyjska i w innych dziedzinach twórczości. Sprawdziła się przepowiednia Berlioz'a: „Muzyka rosyjska zdobydzie wszystkie sceny operowe i sale koncertowe Europy”. Krytyka zagraniczna mówiła niejednokrotnie o wpływie kompozytorów rosyjskich na muzykę zachodnią, zaznaczała np., że Musorgski uwolnił Debussy'ego spod władzy Wagnera. Twórczość Stanisławskiego i innych nowatorów sceny rosyjskiej wywarła istotny wpływ na rozwój światowej sztuki teatralnej.

Społeczny charakter literatury i sztuki

Zasadniczy rys literatury i sztuki rosyjskiej stanowi ich ścisła łączność wewnętrzna z narodowym ruchem wywoleńczym. W późnym rozwoju twórczej siły kultury rosyjskiej ujawniał się wzrost rewolucyjnych sił narodu.

ODWOŁANIE OBCHODU ŚWIĘTA LUDOWEGO PRZEZ PSL

WARSZAWA (PAP). Z kół Polskiego Stronnictwa Ludowego dowiadujemy się, że naczelne władze Stronnictwa postanowiły w tym roku nie urządzać obchodu Święta Ludowego w dniach 9 i 10 czerwca.

17) Naturalnymi częściami składowymi PAL — jak przewidywali jej twórcy — obok oddziałów robotniczych, winny być oddziały chłopские BCh, które na miesiąc przed tym zostały na rozkaz Londynu podporządkowane komendzie PZP. Wobec powszechnych oporów przeciwko tej decyzji, szanse wyrażania oddziałów ludowocowych spod komendy sanacji wydawały się zupełnie realne. Trzecim elementem składowym PAL byli pracownicy umysłowi i zawodowi wojskowi, którzy dostarczali kadr dla tej armii. Ruch robotniczy i chłopski wskutek piętnastoletniej polityki odsuwania warstw ludowych od oswiaty nie rozporządzał dostateczną ilością oficerów. Najwybitniejszym przedstawicielem zawodowego korpusu oficerskiego w PAL był gen. Julian Skokowski, dawny dowódca murmańczyków. Kierownictwo PAL liczyło na pomoc materiałową ze strony ZSRR, co umożliwiłoby zarówno rozszerzenie walki przeciwko okupantom, jak i skupienie większych sił demokratycznych, stojących na stanowisku dobrasądzieckich stosunków z ZSRR. Niestety nasz sąsiad wschodni, uwikłany w ciężkich walkach obronnych z nacierającymi Niemcami nie był w stanie przyjąć z pomocą. Tymczasem mniej niepokojona przez lotnictwo niemieckie Anglia zaopatrzyła obficie w broń i inne środki prawicową część polskiego ruchu podziemnego, a zwłaszcza AK, które podlegało pośrednio dowódcy zjednoczonych sił alianckich na Zachodzie, generałowi Eisenhowerowi.

W ślad za organizacją armii podjęto próbe stworzenia demokratycznej reprezentacji politycznej, której zadaniem byłoby utworzenie rządu polskiego na platformie centrowej. Późną jesienią 1943 r. jest montowany przy udziale RPPS i grup demokratycznych Naczelny Komitet Ludowy (NKL), który w swej deklaracji programowej przyjął zasadę natchmianistowego przeprowadzenia reformy rolnej bez wykupu

Pochód kultury rosyjskiej za granicę kraju był triumfalny, lecz niepozbawiony przeszkód. Miała ona swych otwartych wrogów, Maurice Barres gniewnie protestował przeciwko „mojdie rosyjskiej”. Poeta imperializm angielskiego, Ruyard Kipling, ironicznie odpowiadał zachodniemu inteligentowi, przysłuchującemu się temu, co głosi „graj z Moskwy”. Wielu literatów i publicystów w na Zachodzie zachwycało się kulturą rosyjską, a jednocześnie fałszywie interpretowało ją, dostrzegając w niej mistycyzm, niestety „duży słowianizm”, otaczając ją dymną zasłoną dekadenckiego egotyzmu. Tendencje tego rodzaju zachowały się aż po dzień dzisiejszy.

Literatura porewolucyjna

Niepomiernie wzrosła na całym świecie popularność rosyjskiej kultury w okresie radzieckim. Jeżeli klasyki Rosji przedrewolucyjnej

były często dla ludzi myślących Zachodu drogowskazem w ich dążeniach humanistycznych, to klasyki literatury socjalistycznej. Maksym Gorkij, stał się uznanym nauczycielem, kierownikiem, głową wszystkich pisarzy światowych w ich walce z faszyzmem i kapitalistyczną reakcją. W całym świecie rozległy się płomienne słowa Gorkiego: „Z kim trzymacie, mistrzowie kultury?” Na apel ten odzewali się: Romain Rolland, Henri Barbusse, Teodor Dreiser, Upton Sinclair, Martin Anderson Nexo — wszyscy najwięksi pisarze świata, którzy poświęcili swą działalność literacką na walkę o wyzwolenie ludzkości. Życiowa i twórcza droga wielu postępowych pisarzy zagranicznych po rewolucji październikowej ustąpiła się pod wpływem literatury rosyjskiej. Można to powiedzieć o takich, różnych w swej istocie, pisarzach, jak John Prynster, Louis Aragon lub Johannes Becher.

Przyczynili się do tego z jednej strony tradycje wielkiej literatury rosyjskiej, która poszukiwała przede wszystkim prawdy i odważnie wysuwała najbardziej istotne i ostre zarządzenia życiowe, z drugiej zaś — nowe tradycje literatury radzieckiej, aktywnej, celowej, nacechowanej wolą uczynienia świata lepszym, niż był dotychczas.

Trzeba mieć to na uwadze, oceniając osiągnięcia młodej literatury radzieckiej. Trzeba wiedzieć, że dzisiejsza literatura radziecka — wbrew temu, co głoszą zblazowani „esteci” — bynajmniej nie ma charakteru tendencyjnej „propagandy”, lecz jest odzwierciedleniem nowej, twórczej rzeczywistości. Kryje w sobie wiele piękna i głębokie myśli postępowej, która walczy o lepsze jutro ludzkości. Nie ustępuje pod względem artystycznej formy takim samym utworom na Zachodzie i często góruje nad nimi nieociężna treścią.

Suita ukraińska „Wiośnianki” układu J. Mojszejewa.

W podskoku W. Noskova.

Zdj. A. Worotyńskiego.

Państwowy Zespół Tańca Ludowego ZSRR na gościnnych występach we Wrocławiu

Przyjeżdżający do nas balet Mojszejewa, jak nazywa się popularnie Państwowy zespół tańca ludowego, powstał w roku 1937 w Moskwie z inicjatywy artysty ludowego ZSRR i laureata premii Stalinowskiej Mojszejewa. Liczy on 250 członków, a sam Mojszejew jako jego kierownik artystyczny zjeździł cały Związek Radziecki wzduż i wwszyer, zajmując się dokładnymi studiami nad tańcem ludowym i folklorem. Wynikiem tych studiów było stworzenie olbrzymiego baletu, który w swym przeogatnym programie ma tańce ludowe i narodowe wszystkich niemal narodów świata, na pierwszym miejscu narodów słowiańskich i innych narodów Związku Radzieckiego. Znakomite solistki jak Sejfert, Kobzeva,

Lachtionowa, soliści Kartasow, Arseniew wystąpią w kracjach układu Mojszejewa. Orkiestra, składająca się z 50 osób jest zespołem symfonicznym, posiadającym również instrumenty ludowe, jak balalajki, gitary i in. Pozostaje ona pod kierownictwem jednego z najwybitniejszych muzyków radzieckich dyr. Galperina, którego współpracownikiem jest dyrygent Aksentiew.

Balet Mojszejewa utrzymuje w Moskwie własną szkołę specjalną, w której kształcą się obecnie 60 dzieci w wieku od 10 lat. Publiczność wrocławska czeka ze zrozumiałym zainteresowaniem na występ słynnego baletu, który nie ma dziś równego sobie.

OGRANICZENIE DELEGACJI NA ZJAZD PEPEWOCWÓW

Uczestników Walki Zbrojnej z Niemcami

WARSZAWA (SAP). Komitet Organizacyjny Zjazdu Członków PPS uczestników walki zbrojnej z Niemcami wobec wielkiej ilości zgłoszeń na zjazd, jak np. z woj. Śląsko-Dąbrowskiego 2.000 czl. i t. p. oraz wielkiej ilości z czasu powstania Warszawskiego — jest zmuszony z względu technicznych do ograniczenia ilości uczestników i prosi o przylisnienie tylko delegacji z poszczególnych okręgów w ilości: z Białogostku 50-ciu, Olsztyna 80-ciu, Lublina 20, Wrocławia 600, Krakowa 600, Rzeszowa 130, Katowice 280, Poznańa 130, Gdańska 250, Łodzi 600, Bydgoszczy 80, Szczecina 50 i Kiele 50-ciu.

DRUGI DZIEŃ OGÓLNOPOLSKIEGO ZJAZDU NAUCZYCIELI STRONNICTWA DEMOKRATYCZNEGO

WARSZAWA (PAP) — W drugim dniu obrad Pierwszego Ogólnopolskiego Zjazdu Kół Nauczycieli Stronnictwa Demokratycznego toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad wygłoszonym w pierwszym dniu obrad referatami.

Wyłoniono przy tym szereg wniosków, zmierzających do podniesienia poziomu szkolnictwa oraz poprawy sytuacji życia i obywatelskiej dyskusyjnej — sytuacji materialnej nauczycielstwa.

Uchwalono szereg wniosków, w których zabrano domagać się — unormowania przydziałów żywnościowych i odzieżowych, dostarczenia nauczycielstwu odpowiednich mieszkań służbowych, zaopatrzenia nauczycieli bezpłatnie, lub po zniżonych cenach, w książki naukowe oraz dzienniki i periodyki niezbędne dla samokształcenia nauczyciela. Dalsze wnioski dotyczą zapewnienia nauczycielstwu spełnienia warunków zdrowotnych i wypoczynkowych w Państwowych Zakładach Zdrojowych, ustalenia maksymalnej ilości godzin pracy tygodniowej oraz przyjęcia 30 lat służby, jako pełnej wysługi emerytalnej.

Zjazd zwrócił się również z gorącym wezwaniem do Rządu o wszczęcie energicznej akcji, któraby położyła kres spekulacji, uprawianej przez elementy pasyżnicze.

Na tym obrady Zjazdu zakończono.

W SPRAWIE WOJSK POLSKICH ZA GRANICĄ

LONDYN (PAP). Dziennik „Kooning Standard” ostro krytykuje zamiar ministra Bevina przetransportowania części wojsk polskich pozostających pod komendą gen. Andersa do Wielkiej Brytanii, zaznaczając, iż wyspy brytyjskie są przedludnione i przybycie wielkiej ilości obcokrajowców utrudni i tak już ciężką sytuację żywnościową. Gazeta zapytuje, czy min. Bevin wie o tym, że około 30 tys. „tych emigrantów polskich” dobowolnie wstąpiło podczas wojny do armii niemieckiej i nie walczyło u boku Wielkiej Brytanii, lecz przeciwko niej. Bardzo wielu żołnierzy niemieckich — wolskdeutshów — zostało zwerbowanych przez gen. Andersa, który chciał się wykazać przed sojusznikami posiadaniem potężnej siły zbrojnej. Brytyjskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych nie chce udzielić wyjaśnień, w jaki sposób armia Andersa w ciągu 1946 roku powiększyła się o 60 tys. żołnierzy. Byli żołnierze armii niemieckiej naturalnie nie pragną powrócić do Polski, lecz obywatela brytyjskie mają „serdecznie powitać” 30 tys. ludzi, którzy do niedawna byli ich zaciętymi wrogami.

i uspołecznienia środków produkcji. Dla podkreślenia negatywnego stosunku do rządu londyńskiego deklaracja NKL zrywała z konstytucją z 1935 roku, która stanowiła podstawę „legalizmu” rządu londyńskiego. Przewodniczący NKL objął obecny vice-prezydent Krajowej Rady Narodowej Wacław Barcikowski, sekretarzem wybrany został Stanisław Chudoba, młody przywódca RPPS. NKL spełniał funkcję zwierzchnika politycznego PAL-u. Po przystąpieniu do NKL-u dalszych grup demokratycznych i syndykalistycznych NKL został przekształcony na Centralny Komitet Ludowy, którego postulaty społeczne i polityczne zostały sformułowane w Deklaracji CKL-u z dnia 4 marca 1944 roku.

Podstawowym postulatem społecznym deklaracji CKL-u była również natchmianistowa reforma rolna bez wykupu, przeprowadzona przez chłopские komitety gminne, uspołecznienie kluczowych gałęzi przemysłu przy pomocy komitetów fabrycznych, które w momencie usuwania okupanta nie dopuszczą do powrotu rodzimych i obcych kapitalistów. Na odcinku wewnętrznopolitycznym deklaracja głosiła konieczność stworzenia rządu centrowego „od centrum do skrajnej lewicy”. W polityce zagranicznej stojąc na platformie współpracy ze wszystkimi państwami demokratycznymi, deklaracja kładła specjalny nacisk na konieczność dobrasądzieckich stosunków z ZSRR. W sprawie granic wschodnich CKL stał na stanowisku granic narodowościowych. Na odcinku wojskowym CKL, będący zwierzchnikiem politycznym PAL, uważał że zarówno AL, PAL, AK, Armia Polska w Rosji jak i inne oddziały emigracyjne, stanowić winny części składowe jednej Armii Polskiej, na czele której stanie Naczelny Dowódca, powołany przez rząd, oparty o wolę narodu wyrażoną w warunkach niepodległości.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Życia Polskiej Partii Socjalistycznej

KOMUNIKAT

Miejski Komitet Polskiej Partii Socjalistycznej we Wrocławiu zawiadamia, że w środę, dnia 12 czerwca br. o godz. 16-tej w sali konferencyjnej WK PPS pl. Biskupa Namkiera Nr. 1 (Ritterplatz) odbędzie się Zebranie Rady Delegatów i Aktywistów wszystkich Kół Fabrycznych i Dzielnicych. Na Zebraniu będą omawiane sprawy poświęcone głosowaniu ludowemu.

Ze względu na doniosłość i ważność powyższego zagadnienia, proszą się o jak najliczniejszy udział delegatów Kół i towarzyszy aktywnych, pod rygiorem partyjnym.

Legnica

Akcja propagandowa związana z zagadnieniem referendum ludowego przebiega żywo. Codziennie wyjeżdża do komitetów terenowych ekipa aktywistów PK, którzy na wiecach i masówkach omawiają z członkami zagadnienie głosowania ludowego i jego znaczenie dla naszej partii i państwa. Ostatnio powstało koło gminne we wsi Dobre Pole.

Olawa

W maju b. r. liczba członków partii wzrosła. Przeważający element to robotnicy i inteligencja pracująca. Natomiast na wsi organizacja nasza jest jeszcze słaba. Z komitetów gminnych (Bystrowice, Domajewice, Jelec, Marcinkowice, Olszyna, Popowice, Roznów, Wierzbowo i Laszków), Komitet łaskawicy wykazuje

największą liczebność. Należy zwiększyć pracę partyjną na terenie gmin.

PPS-owcy biorą żywy udział w ruchu spółdzielczym i w Samopomocy Chłopskiej. Są członkami Zarządu Spółdzielni Spożywców, Rady Nadzorczej, oraz spółdzielni rolniczo-handlowej.

W zarządach i komisjach rewizyjnych „Społem” bierze udział 18 członków partii.

Istniejące na terenie fabryk koła PPS pracują sprawnie.

Należy zorganizować koła w fabryce kleju i fabryce papieru.

Organizacyjne zebranie KS OM TUR.

Dnia 27 maja odbyło się w WK OM TUR we Wrocławiu pierwsze organizacyjne zebranie KS OM TUR.

Po omówieniu toku pracy klubu nadano je doniosłość członkostwo honorowe zarządu KS: towarzyszom mgr. Górnemu, Kulonowskiemu

Witoldowi, Nowakowi Tadeuszowi, Dąbrowskiemu Mieczysławowi, Kłodziejowi Bronisławowi, Majchrzakowi Zdzisławowi, Koldzie Tadeuszowi, Zakrzewskiemu Mieczysławowi.

Ustalono komisję rewizyjną w składzie następującym, towarzysze: Kleczewski Józef, Boberski Janusz, Zgut Leon.

Sekcja kobiet zgłosiła drużynę siatkówki żeńskiej i sekcji kolarskiej. Treningi ustalono na wtorki i piątki każdego tygodnia o godz. 17.

Powzięto uchwałę w sprawie możliwie najszybszego zorganizowania pozostałych sekcji przy klubie.

Kliś Tadeusz z Brzegu został wykluczony z szeregów Polskiej Partii Socjalistycznej.

Gućowa Janina z Brzegu, została wykluczona z szeregów Polskiej Partii Socjalistycznej.

DNI KULTURY POLSKIEJ NA ZIEMIACH ZACHODNIH

Wrocław, 8, 9 i 10 czerwca 1946 r.

Każdy dobry obywatel m. Wrocławia winien przyczynić się do uświetnienia Dni Kultury Polskiej przez życiową postawę własną, zgłaszanie kwater, oczyszczanie domów i ogrodów, uprzejmość wobec gości zjazdowych i organizatorów.

NA DOLNYM ŚLĄSKU

OKZZ wobec zagadnień czerwcowych

Dnia 6-go czerwca br. odbyła się w gmachu OKZZ konferencja, której tematem było omówienie udziału robotników i pracującej inteligencji w świecie ruchu ludowego, które przypada na dzień 9-go czerwca br.

Podobnie jak chłopci brali żywy udział w manifestacjach 1-majowych w dniu święta klasy robotniczej, tak samo robotnicy wyjdą ze swymi sztandarami i hasłami na ulice miast naszych w dzień święta chłopskiego.

Większa i robotnik polski związany tradycją walki o niepodległość i demokrację, o reformę rolną i uspołeczenie przemysłu, o Polskę ludową, zaakcentuje solidarną współpracę nad odbudową kraju i przebudową struktury społecznej narodu.

W dniu 9-go maja załopoc obok zielonych

sztańdarów, czerwone sztandary klasy robotniczej.

Referat o zadaniach i formach pracy związków zawodowych w akcji głosowania ludowego wygłosił tow. Terej.

Związek zawodowy nie są organizacją partyjną, lecz nie są apolityczne. Związki Zawodowe reprezentują interesy klasy pracującej, stąd zagadnienie odpowiedzi społeczeństwa na 3 pytania w referendum, nie może być rzeczą obojętną.

Aktyw zorganizowanych w związki robotników winien na każdej swej placówce pracy utworzyć zespół ludzi dobrze zorientowanych w treści i charakterze pytań referendum, którzy będą prowadzić robotę wyjaśniającą wśród pozostałych pracowników. Należy jednocześnie zorganizować w okresie przedreferendowym wy-

stępny amatorskie zespołów artystycznych z krótkimi pogadankami na temat głosowania.

Nie jest też rzeczą obojętną rozumienie sprawy referendum przez członków rodziny robotniczej, tj. jego żonę i dzieci. Całe społeczeństwo, polski świat pracy, winien wiedzieć, że od wypowiedzi na trybunach referendum zależy utrwalenie naszych zdobyczy socjalnych. Ślad konieczny jest rzeczą organizowanie zebrania gospodyń domu, tłumaczenie im w sposób dostępny istoty problemu.

Poruszone również sprawę szerokiego dyskusja zebranych, w której omawiano formy prowadzonej akcji propagandowej i jej technicznego wykonania.

Poruszone również sprawę szerokiego udziału mieszkańców Dolnego Śląska w Dniach Kultury Polskiej na Ziemiach Odzyskanych, zastawiano się nad szczegółami należytego przyjęcia w miesiąc przybyłych z całego województwa i całej Polski — gości.

Po omówieniu kilku spraw natury czysto wewnętrznej — zebranie zakończono.

Zasłabnięcie artysty w czasie przedstawienia

W czasie wczorajszego przedstawienia „Małepa” w Teatrze Miejskim zdarzył się bardzo smutny wypadek. Oto artysta Kazimierz Witkiewicz, kreujący rolę Zbigniewa, zasłabł nagle w scenie więziennej i padł zemdlony na ziemię. Spuszczono kurtynę; wezwany z widowni lekarz urzędowo udzielił mu doraźnej pomocy, co umożliwiło podjęcie po dłuższej przerwie w dalszym ciągu przerwanego tym wypadkiem przedsta-

wienia. Witkiewicz mimo wycieńczenia grał do końca z ogromnym wysiłkiem swoją rolę, zyskując uznanie i podziękę publiczności, która gromy oklaskami chciała mu wynagrodzić jego cierpienie.

Jak się dowiadujemy, stan zdrowia tego młodego artysty jest bardzo poważny; pozostaje on pod opieką lekarzy, koleżanek i kolegów.

Katowicki teatr na gościnnym występie we Wrocławiu

W ramach uroczystości Dni Kultury Polskiej na Dolnym Śląsku, odbędzie się w niedzielę dnia 9 czerwca br. o godz. 19-tej w Teatrze Miejskim, przedstawienie Teatru Śląskiego im. St. Wyspiańskiego z Katowic, pod dyrykcją Bronisława Dąbrowskiego. Zespołu tego teatru odegra komedję W. Shakespear p. t. „Wieczór Trzech Króli”, w oryginalnej inscenizacji dyr. B. Dąbrowskiego.

Cała prasa śląska w najwyższych pochwałach, nadała rozgłos tej imprezie artystycznej, uznając ją za pewnego rodzaju ewenement w naszym życiu kulturalnym. Na scenie wrocławskiej „Wieczór Trzech Króli” grany będzie w premiowej obsadzie, w bogatej oprawie scenicznej Teatru Katowickiego, z udziałem osiemdziesięciu osób zespołu artystycznego, pod reżyserią dyr. Dąbrowskiego.

REGULACJA RYNKU PRACY

WIENIEC ZDRÓJ OTWORZYŁ SWÓJ SEZON WIENIEC ZDRÓJ. (ZAP) W końcu maja odbyło się tu uroczyste otwarcie sezonu. Wieniec Zdrój (niemiecka nazwa: Bad Flinsberg) znany jest jako uzdrowisko radioaktywne. Źródła radio czynne wykryte zostały w r. 1934—1936.

WROCLAW. (ZAP) Z dniem 1 czerwca br. opiera istniejących już we Wrocławiu, Jeleniej Górze, Wałbrzychu i Lignicy zostaje uruchomiony oddział Urzędu zatrudnienia w Bolesławcu.

P. C. H. PAŃSTWOWA CENTRALA HANDLOWA

Oddział we Wrocławiu ul. Jarosława Dąbrowskiego Nr 58/60 (Vorwerkstraße) telefon 232

sprzedaje stale

kupcom rejestrowanym detalistom po cenach hurtowych:

cukier zł 168.—

sól zł 6.75

drożdże, czekolada, cukierki, pierniki, wina owocowe, różne przyprawy, przetwory mięsne i. t. p.

Duży wybór artykułów tekstylnych

oferuje:

cukier po zł 168.— za 1 kg.
 mąka żytnia 80 % 25.— „ 1 „
 psiatki owsiane 60.— „ 1 „
 marmelada 1-szy gat. 110.— „ 1 „
 sól biała 6.70 „ 1 „
 sól szara 4.75 „ 1 „
 drożdże 340.— „ 1 „
 zapałki 2.50 „ 1 pudełko

Stale posiadamy na składzie:

wyroby cukielnicze, wina, ocet, mydło do prania, toaletowe, pasta do obuwia i do podógi, oraz cały szereg innych artykułów pierwszej potrzeby

Państwowy Browar Nr 1

WE WROCLAWIU, ul. J. STALINA 204/208, TEL. 295

poleca znakomite
PIWA JASNE SŁODOWE
 wyrabiane przy użyciu czystego cukru, oraz
LEMONIADY na czystym cukrze

Wkrótce uruchomiona zostanie własna fabryka lodu sztucznego